ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1948

Vyhlásené: 25.10.1948 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

**237**

**Zákon**

zo dňa 7. októbra 1948,

**ktorým sa ustanovujú podmienky, za ktorých možno niektorým osobám udeliť oprávnenie na vykonávanie zubnej techniky.**

Národné shromaždenie republiky Československej usnieslo sa na tomto zákone:

**§ 1.**

Osobám, ktoré nastúpily po skončení povinnej školskej dochádzky do učenia živnosti zubotechnickej po 6. máji 1920 do 28. júla 1934, možno udeliť podľa § 7 oprávnenie na samostatné vykonávanie zubnej techniky v rozsahu § 4 zákona zo dňa 14. apríla 1920, č. 303 Sb., o zubnom lekárstve a zubnej technike, v znení zákona zo dňa 11. júla 1934, č. 171 Sb., okrem oprávnenia rovnať zuby a chrup (ortodoncia), ak

a) sú u nich splnené všeobecné podmienky pre nadobudnutie koncesovanej živnosti, ustanovenej živnostenským poriadkom (zákonom) v znení predpisov ho meniacich a doplňujúcich,

b) sú štátne spoľahlivé,

c) vyučily sa živnosti zubnej techniky v učebnom čase, ktorý trval najmenej 3 roky, u odborného zubného lekára alebo u praktického lekára, ktorý vykonával zubnú prax, alebo u dentistu (skúšaného zubného technika, zubného technika), v štátnom ústave pre zubné lekárstvo, na zubných klinikách alebo v zubnom ambulatóriu nositeľa verejnoprávneho sociálneho poistenia, vo vojenských nemocniciach alebo vojenských zubných ambulatóriách,

d) boly po vyučení činné najmenej 9 rokov v odbore zubnej techniky u osôb, v ústavoch, na klinikách alebo v ambulatóriách, uvedených pod písm. c), alebo vo vlastnosti národného správcu alebo námestníka podľa § 55 živnostenského poriadku (§ 71 živnostenského zákona), z toho najmenej 3 roky ako pomocné sily laboratórne u odborného zubného lekára alebo u praktického lekára, ktorý vykonával zubnú prax; do času tejto činnosti sa započítavá tiež čas podobnej činnosti osobám, na ktoré sa vzťahuje zákon zo dňa 19. decembra 1946, č. 255 Sb., o príslušníkoch československej armády v zahraničí a niektorých iných účastníkoch národného boja za oslobodenie, konanej v čase ustanovenom v § 15 uvedeného zákona, a

e) preukážu skúškou, vykonanou podľa tohto zákona, potrebné vedomosti a zručnosti v odbore zubnej techniky.

**§ 2.**

Osobám, u ktorých sú inak splnené podmienky, ustanovené v § 1, písm. a) až e), ktoré však neboly činné po čas troch rokov ako pomocné laboratórne sily u odborného zubného lekára alebo u praktického lekára, ktorý vykonával zubnú prax (§ 1, písm. d), môže sa udeliť podľa § 7 povolenie na zamestnanie vo verejnej správe zdravotnej, v zubných ambulatóriách Ústrednej národnej poisťovne alebo vo vojenských zubných ambulatóriách.

**§ 3.**

(1) Pre vykonávanie skúšok podľa § 1, písm. e) zriadi Ministerstvo zdravotníctva po dohode s Ministerstvom školstva, vied a umení pri univerzitných zubných klinikách v Prahe a v Bratislave, ako aj pri štátnom ústave pre zubné lekárstvo v Prahe potrebný počet skúšobných komisií, ktorých členov vymenúva minister zdravotníctva.

(2) Každá komisia sa skladá zo zástupcu Ministerstva zdravotníctva ako predsedu, z troch skúšobných komisárov, vybraných po dohode s Ministerstvom školstva, vied a umení, z učiteľov a asistentov lekárskych fakúlt alebo vybraných z učiteľov a asistentov štátneho ústavu pre zubné lekárstvo a jedného prísediaceho z radov žiadateľov, prihlásených na skúšky, ktorý už skúšku úspešne vykonal, navrhnutého jednotnou odborovou organizáciou, ktorý má hlas poradný.

**§ 4.**

(1) Skúška je písomná, ústna a praktická.

(2) Predmetom skúšky sú všetky výkony na zuboch a chrupe v rozsahu, uvedenom v § 1, a pre ne potrebné vedomosti teoretické.

(3) Skúšobný poriadok vydá Ministerstvo zdravotníctva vyhláškou v Úradnom liste.

**§ 5.**

(1) Tento zákon sa vzťahuje okrem výnimiek, uvedených v odstavcoch 2 a 3, len na osoby, ktoré už podaly prihlášku na skúšku podľa vládneho nariadenia zo dňa 26. apríla 1946, č. 106 Sb. , ktorým sa vykonáva § 9, ods. 4 zákona zo dňa 14. apríla 1920, č. 303 Sb. , o zubnom lekárstve a zubnej technike, v znení zákona zo dňa 11. júla 1934, č. 171 Sb. Doplnenie dokladov je prípustné.

(2) Ak nemohol niekto bez svojej viny podať prihlášku, uvedenú v odseku 1, môže Ministerstvo zdravotníctva prijať jeho dodatočnú prihlášku, ktorá sa musí však podať najneskoršie do troch mesiacov odo dňa vyhlásenia tohto zákona.

(3) Na Slovensku treba podať prihlášku na skúšku na Povereníctvo zdravotníctva najneskoršie do troch mesiacov po vyhlásení tohto zákona.

(4) Prihlášky žiadateľov preskúma, nevyhovujúce zamietne a poradie vyhovujúcich žiadateľov pre povolávanie na skúšky určí osobitná komisia pri Ministerstve zdravotníctva, do ktorej povoláva Ministerstvo zdravotníctva tiež jedného zástupcu za lekárske komory, jedného zástupcu z radov žiadateľov navrhnutého jednotnou odborovou organizáciou a jedného zástupcu Ústrednej národnej poisťovne. Pre Slovensko sa zriadi obdobná komisia pri Povereníctve zdravotníctva.

(5) Pri určení poradia pre povolávanie na skúšky majú prednosť žiadatelia, na ktorých sa vzťahuje zákon č. 255/1946 Sb. , inak žiadatelia vekove starší.

(6) Kandidát je povinný pred skúškou zaplatiť na Ministerstve zdravotníctva (na Slovensku na Povereníctve zdravotníctva) skúšobnú taxu a poistné za poistenie povinného ručenia a úrazu. Ministerstvo zdravotníctva po dohode s Ministerstvom financií a Najvyšším úradom cenovým určí výšku skúšobnej taxy a spôsob jej rozdelenia a určí náhrady za stratu času pre neúradných členov komisií, zriadených podľa odseku 4.

(7) Ak kandidát nepríde na skúšku bez riadne odôvodneného ospravedlnenia, prepadajú taxy, uvedené v ods. 6, v prospech štátnej pokladnice. O tom, či je tu riadny ospravedlniteľný dôvod, rozhodne Ministerstvo zdravotníctva. Kto sa trikrát nedostaví, nebude už na skúšku pripustený.

**§ 6.**

(1) O priebehu skúšky sa spíše zápisnica, v ktorej sa najmä uvedie, že kandidát

a) na skúške obstál, alebo

b) že na skúške neobstál.

(2) Výsledok skúšky sa určí väčšinou hlasov skúšobných komisárov, pričom sa posudzujú celkové vedomosti kandidátove.

(3) Kandidátom, ktorí na skúške obstáli, vydá skúšobná komisia vysvedčenie podľa vzoru, ktorý je v prílohe tohto zákona. Pred vydaním vysvedčenia zaplatí kandidát okrem predpísaného kolkového poplatku taxu do štátnej pokladnice za vysvedčenie vo výške, ustanovenej Ministerstvom zdravotníctva po dohode s Ministerstvom financií a Najvyšším úradom cenovým.

(4) Skúšku možno opakovať nanajvýš dvakrát, a to vždy na tom istom ústave alebo klinike. Opravné skúšky sa konajú, len čo budú všetci kandidáti prvý raz vyskúšaní, a to v poradí platnom pre kandidátov na prvých skúškach.

**§ 7.**

(1) Osobe, ktorá splnila podmienky, určené v § 1, udelí krajský národný výbor na jej žiadosť po vypočutí jednotnej odborovej organizácie a Ústrednej národnej poisťovne oprávnenie, uvedené v § 1 pre stanovište, kde si to verejný zdravotný záujem vyžaduje podľa jednotného celoštátneho plánu zdravotnej starostlivosti. Krajský národný výbor nariadi oprávnenej osobe, aby vo svojom stanovišti prevzala predovšetkým pracovný záväzok voči verejnej zdravotnej správe. Ustanovenia §§ 196 a 197 zákona zo dňa 15. apríla 1948, č. 99 Sb. , o národnom poistení, § 35, ods. 3 a § 36 zákona zo dňa 7. októbra 1948, č. 236 Sb., o vojenskej nemocenskej starostlivosti, ako i § 8, ods. 4 , 5 a 6 zákona zo dňa 28. júna 1929, č. 114 Sb. , o výkone lekárskej praxe, v znení zákona zo dňa 7. apríla 1948, č. 81 Sb., platia obdobne pre osoby, ktoré žiadajú o udelenie alebo ktorým bolo udelené oprávnenie podľa vety prvej.

(2) Osobe, ktorá splnila podmienky, ustanovené v § 2, udelí krajský národný výbor na jej žiadosť po vypočutí jednotnej odborovej organizácie a Ústrednej národnej poisťovne niektoré z povolení, uvedených v § 2, pre pôsobište, kde si to verejný zdravotný záujem vyžaduje.

(3) Zmena stanovišťa alebo pôsobišťa sa povoľuje za podmienok, uvedených v odseku 1 alebo 2, ak si to verejný zdravotný záujem vyžaduje.

(4) Ak nezačne oprávnený bez dôležitých dôvodov výkon zubnej techniky v určenom stanovišti alebo pôsobišti do 3 mesiacov od doručenia výmeru podľa odseku 1, 2 alebo 3, odoberie krajský národný výbor oprávnenie (povolenie) mu udelené.

(5) Oprávnenie (povolenie), udelené podľa odseku 1, 2 alebo 3, smie byť vykonávané len osobne.

**§ 8.**

(1) Osoby, ktoré splnily podmienky, uvedené v § 1 alebo v § 2, smú užívať iba označenie „skúšaný zubný technik".

(2) Osoby, uvedené v § 7, ods. 1, nesmú prijímať učňov; smú však zamestnávať pomocné laboratórne sily.

(3) Pokiaľ sa v tomto zákone neustanovuje inak, platí pre oprávnenie, udelené podľa § 7, ods. 1, a pre jeho výkon ustanovenie živnostenského poriadku (živnostenského zákona), v znení predpisov ho meniacich a doplňujúcich.

**§ 9.**

(1) Skúšky, vykonané podľa vládneho nariadenia č. 106/1946 Sb., sa považujú za skúšky vykonané podľa tohto zákona.

(2) Skúšku možno opakovať iba dvakrát, pričom sa za opravné skúšky podľa tohto zákona považujú i opravné skúšky podľa vládneho nariadenia č. 106/1946 Sb.

**§ 10.**

Konanie a opominutie, ktoré odporuje ustanoveniam tohto zákona, tresce okresný národný výbor, ak nejde o čin prísnejšie trestný, pokutou do 25.000,- Kčs alebo trestom na slobode do 3 mesiacov alebo oboma týmito trestami. Zároveň s pokutou sa vymeria pre prípad nevymožiteľnosti náhradný trest na slobode podľa miery zavinenia do 3 mesiacov. Ak sa vymerajú oba tresty zároveň, nesmie trest na slobode spolu s náhradným trestom na slobode presahovať čas 6 mesiacov.

**§ 11.**

Týmto zákonom zostáva nedotknuté konanie skúšok a udelovanie koncesií a oprávnení podľa §§ 2 a 3 zákona č. 303/1920 Sb., v znení zákona č. 171/1934 Sb., ako aj koncesie už udelené.

**§ 12.**

Zrušujú sa vládne nariadenie č. 106/1946 Sb. a vládne nariadenie zo dňa 21. februára 1940, č. 44 Sl. z., o osobitných podmienkach pre udelenie oprávnenia živnosti zubnej techniky.

**§ 13.**

Dokiaľ krajské národné výbory nezačnú vykonávať svoju pôsobnosť vo veciach, upravených týmto zákonom, vykonávajú ju zemské národné výbory, na Slovensku Povereníctvo zdravotníctva.

**§ 14.**

Tento zákon nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister zdravotníctva v dohode so zúčastnenými členmi vlády.

**Gottwald v. r.**

**Dr. John v. r.**

**Zápotocký v. r.**

**Plojhar v. r.**

**Príloha k § 6**
**ods. 3 zákona č. 237/1948 Sb.**

Skúšobná komisia pre skúšky podľa § 3 zákona zo dňa 7. októbra 1948, č. 237 Sb. , ktorým sa určujú podmienky, za ktorých možno niektorým osobám udeliť oprávnenie na vykonávanie zubnej techniky.

VYSVEDČENIE

## V Y S V E D Č E N I E.

Pán-pani-slečna .....

narodený(á) .....

bytom v .....

obstál(a) na skúške podľa § 4 zákona č. 237/1948 Sb., a je oprávnený(á) používať označenie „skúšaný zubný technik".

V ..... dňa .....19.....

.....
predseda skúšobnej komisie.

..... ..... .....
skúšobný komisár. skúšobný komisár. skúšobný komisár.

Pečiatka:

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.